

Kako da budeš skrušen(a) u namazu

Kako da budeš skrušen(a) u namazu

Zaista je Uzvišeni Allah pohvalio one koji su skrušeni u namazu na mnogo mjesta u Svojoj Knjizi, gdje kaže: "Ono što žele - vjernici će postići, oni koji molitvu skrušeno obavljaju".

Osnova skrušenosti je, kao što kaže ibn Redžeb: "Mehko srce, nježno, smireno, ponizno, slomljeno i toplo, pa kada srce postane skrušeno, u tome će ga slijediti ostali dijelovi tijela".

Skrušenost se povećava i smanjuje shodno tome kako budeš praktikovao(la) uzroke koji vode ka skrušenosti, a ovdje ćemo spomenuti neke uzroke sa objašnjenjem:

- Prije namaza

Požuri sa uzimanjem abdesta, a kad kreneš da uzmeš abdest, onda prouči zikir koji je učio Allahov Poslanik, neka je Allahov blagoslov i mir na njega, a to je Bismillah - U ime Allaha. Kada počneš sa abdestom onda razmišljaj o svakom dijelu tijela koji pereš - koliko je grijeha uradio, a kada tako budeš uradio, prisjeti se da abdest briše grijeha i da sve pogreške odlaze sa abdestom.

- Priprema se za namaz prije namaza

Kada želiš da obaviš namaz nakon abdesta i želiš da u namazu budeš skrušen, onda treba da paziš na sljedeće stvari koje će ti povećati skrušenost:

Prvo: počinjanje sa misvakom .

Drugo: oblačenje čiste i lijepe odjeće i udaljevanje od ružnih mirisa.

Treće: pokrivanje stidnih mjesta.

Četvrto: klonjenje od nečega što može da okupira misli, svejedno da li je to ispred tebe ili je odjeća ili nešto na šta ćeš obaviti sedždu.

Peto: klanjanje u prostoriji u kojoj je temperatura ravnomjerna, a izbjegavanje obavljanja namaza u toplim prostorijama.

Šesto: izbjegavanje obavljanja namaza u prostoriji u kojoj ima buke ili stvari koje uznemiravaju.

Sedmo: ulazak u namaz čistog srca od svih stvari.

Osmo: iščekivanje namaza.

Iščekivanje namaza, kako u džamiji tako i u kući. Kada završiš posao, sjedi i čekaj nastupanje namaskog vremena, ućeci zikrove i dove sve dok ne čuješ muezina, a kada počne da ući ezan, izgovaraj kao što izgovara muezin (ponavljati za njim). Nakon ezana prouči dovu kojom ćeš zamoliti Uzvišenog Allaha da Allahovom Poslaniku, neka je Allahov blagoslov i mir na njega, podari vesilet, to jest posebno mjesto u Džennetu, a zatim moli Allaha sve što želiš. Ako ovako budeš postupio, sigurno ćeš postići veliko dobro, a sve to vodi ka povećanju skrušenosti u namazu.

Deveto: obavljanje svih potreba prije nastupanja namaza.

Svako tijelo ima svoje potrebe, pa tako svaka gladna osoba treba da jede, svaka žedna osoba treba da pije, a i fiziološke potrebe treba izvršiti kako bi se tijelo oslobodilo štetnih supstanci.

- Za vrijeme namaza

Prvo što ćeš uraditi kada želiš da obaviš namaz jeste da se okreneš prema kibli, da se približiš pregradi (sutri), a onda ćeš izgovoriti početni tekbir: "Allahu ekber". Tada ćeš osjetiti da si se potpuno predao svom Gospodaru, a zatim ćeš učiti dovu na početku namaza, pa onda tražiti utočište

kod Allaha od prokletog šejtana. Pritom ćeš imati na umu značenje toga: da se sklanjaš kod Allaha i tražiš od Njega pomoć, pa kada želiš da se zaštitiš od šejtana, onda tražiš utočište kod Allaha, a On ti je dovoljan. Poslije ćeš spomenuti Allaha govoreći: "Bismillahir-Rahmanir-Rahim" - U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog. To znači da počinješ svoj namaz u ime Allaha, a zatim ćeš slaviti Allaha Njegovim svojstvima, onako kako to Njegovoj Uzvišenosti dolikuje. Nakon toga ćeš početi učenje fatihe, uljepšanim glasom, a najbolje je da učiš ajet po ajet, jer se tako postiže skrušenost. Učićeš tako da imaš na umu da u tom trenutku razgovaraš sa Uzvišenim Allahom i da ti On odgovara na svaki proučeni ajet.

- Skrušenost na ruku'u (pregibanju)

Ovdje ćeš razmišljati o Allahovoj naredbi tebi da stojiš pred Njim, a ti si došao potpuno predan, na ruku'u pognut i ponizan pred Njegovom veličinom i učinio ruku'u ponizno i predano. Razmišljaš o tekbiru, to jest o tome da je Allah najveći, veći od svega, veći od tebe koji si stao ponizno pred Njim. Svi moraju da se poklone i da ponizno pred Njim stanu, pred Njegovom Uzvišenošću, priznajući Ga za Gospodara i za Jedinog Kome ibadet treba činiti. A zatim, ništa drugo ne možeš reći nakon ovog tekbira osim da kažeš: "Subhane rabije-l-azim" - slavljen neka je moj Uzvišeni Gospodar. Zato, dok si na ruku'u, potrudi se da što više slaviš Allaha tebareke we tea'la, sa raznim vrstama slavljenja Allaha, kao što je Allahov Poslanik, neka je Allahov blagoslov i mir na njega, rekao: "a što se tiče ruku'a, pa slavite puno na ruku'u Gospodara".

Neki od zikrova koji se uče na ruku'u:

"Subhane rabije-l-azim" - Slavljen neka je moj Uzvišeni Gospodar. Poricanje svih nedostataka koje drugi pripisuju Allahu, a zaista je On Uzvišen u svojoj biti i svojstvima.

"Subbuhun kuddusun rabbu-l-melaike ve-r-ruh" - Slavljeni i Blagoslovljeni, Gospodar svih meleka i Džibrila. Subbuhun - označava da je Allah čist od svega što Mu drugi pripisuju. Kuddusun - označava čistoću i blagoslovljenost. Ve-r-ruh kaže se da je to melek Džibril.

"Subhaneke Allahumme rabbena ve bihamdike, Allahme-gfir li" - Slavljen neka si, Allahu moj, Gospodaru, Tebi hvala, Allahu moj, oprosti mi. A značenje je: time što Si me usmjerio i uputio na ovo, slavim Te, ali ne sa mojom moći i snagom, pa je u tome zahvala Allahu na ovoj blagodati.

- Povratak sa ruku'a

Reći ćeš: "Semi'allahu li men hamidehu" - Allah čuo onog ko Ga hvali. To znači: Allah će uslišati dovu onog ko Mu bude zahvaljivao.

"Rabbena ve leke-l-hamdu" - Gospodaru naš, Tebi hvala, što znači: Gospodaru, primi od nas i Tebi hvala na uputi, a u ovome je spojena dova sa priznanjem Allahovih blagodati.

- Skrušenost na sedždi

Nakon poniznosti i predanosti, nakon što si stajao pred svojim Gospodarom, gledaš u zemlju, a tvoj pogled je usredsređen na mjesto gdje ćeš da učiniš sedždu. Zatim ćeš se spustiti na zemlju, izgovarajući tekbir, predajući se Uzvišenom Allahu, a na sedždi ćeš ostati ponizno, skrušeno i smireno. Tvojim padanjem na sedždu, svim dijelovima tijela, osjećaćeš strah od svog Gospodara, a u srcu želju za onim što je kod Njega, jer niko nije bliže Allahu od onog koji čini sedždu, niti ima boljeg mjesta za primanje dove od sedžde, niti ima boljeg djela koje briše grijehe i povećava dobra djela od sedžde. Zatim ćeš da se podigneš sa sedžde izgovarajući tekbir i pritom budeš ubijeđen da je Allah najveći, veći od svega na svijetu.

- Skrušenost između dvije sedžde

Nakon prve sedžde, sjedeći ćeš izgovarati: "Rabbi-gfir li, rabbi-gfir li" - Gospodaru oprosti mi, Gospodaru oprosti mi. Pri tome ćeš imati na umu da si ti griješnik kojem treba oprost, rob kojem treba milost, slabašan koji treba ponos, neznalica kojem treba uputa, bolesnik kojem treba zdravlje, siromašan kojem treba opskrba. Zatim ćeš opet da učiniš sedždu, kako bi opet veličao Uzvišenog Allaha i upućivao Mu dovu po drugi put i sve ćeš na ovoj sedždi da uradiš kao i na prethodnoj.

- Skrušenost na sjedenju nakon sedždi

Zatim kada budeš došao do tešehuda i budeš sedeo, treba da imaš na umu da ćeš izgovoriti pred Allahom veličanstvene riječi i poselamićeš Allaha najljepšim vrstama svih dobara. Allah Jedini to zaslužuje, priznaješ da samo Allahu pripadaju svi namazi, jer niko osim Njega ne zaslužuje ni jednu vrstu namaza niti molitve. Zatim ćeš poselamiti Poslanika, neka je Allahov blagoslov i mir na njega, imajući na umu da ti on uzvraća selam dok je u grobu. Zatim ćeš se podsjetiti iskrenosti pred kraj namaza, svjedočićeš da nema boga osim Allaha, Koji nema druga i svjedočićeš da je Muhammed, Njegov rob i Poslanik. Nakon toga ćeš proučiti salavate na Poslanika, neka je Allahov blagoslov i mir na njega, a tvoj salavat na njega je priznanje da on ima veliku zaslugu za tebe jer je bio uzrok da ti budeš na uputi, da si vjernik na ispravnom putu, da te je spasio od kažnjavanja u vatri. Na kraju ćeš zatražiti utočište kod Allaha od četiri stvari, kojih ćeš se svakodnevno prisjećati, a to su: kazna u vatri, kazna u zagrobnom životu, iskušenje Dedždžala i iskušenje života i smrti, a zatim ćeš zamoliti Uzvišenog Allaha za dobro ovog i onog svijeta, prije nego što predaš selam.

Preveo:

Prof. Ferid Aljović